

Aranyosi Ervin: Ha megöregedtél...

Ha megöregedtél, hát húzd ki magadat!
Ezt a kort elérni nem könnyű feladat!
Ne siránozz folyton, hogy itt fáj, ott sajog,
ne engedd a kórnak ellátni a bajod!
Figyelmedet inkább, jobb céloknak szenteld,
melyekre még ifjan, elég időd nem telt!

Most végre szabad vagy, időd, mint a tenger,
bölcsséggel áldott, élet-látott ember!
Mondd csak, volt-e álmod, ami álom maradt?
Nyisd ki kalitkádat, engedd el madarad!
Képzeleted szárnyán, nyugodtan repülhetsz,
repít a gondolat, szél hátára ülhetsz.

Utazhatsz szabadon, ismerd meg hazádat,
járj be szép erdőket, ismeretlen tájat!
Élvezd a természet milliónyi báját,
hagyd el otthonodat, lelked kalitkáját.
A beszélő dobozt be se kapcsolt többé,
hadd váljon számodra láthatatlan köddé!

Légy végre, aki vagy, szabad, tiszta lélek,
kiben felszikrázik, s tenni kezd az élet!
Váltsd valóra álmod, mit régen nem mertél,
amit szebb időkre, egykor félretettél!
Mert eljött az idő, és a lehetőség,
hogy a napjaidat álmaid kitöltsék!

A sok idős ember, haldoklik és fáradt,
betegségek gyötrik, lelkéből bú árad!
Az utolsó pénzét orvosokhoz hordja,
az elesettségért, világát okolja!
Pedig nem kéne más, csupán változtatni,
minden egyes naphoz, új kalandot rakni!

Észrevenni végre a viccest, a szépet,
a csodát, amit még tartogat az élet!
Örökké mozogni, menni, menni, menni,
az élő világtól boldogabbá lenni!
Kezdd el egy lépéssel, egy kis tervezéssel,
aztán indulj is el, megtenni ne késs el!

Derűs szemüvegen nézd ezt a világot,
örülj minden szépek, amit szemed látott!
Keress jó társakat, akik elkísérnek,
hidd el, a barátok nagyon sokat érnek.
Velük megoszthatod újkori csodádat,
a friss élményeket, amik rátok várnak!

Bosszantsd a világot, légy fitt, egészséges,
csupán el kell hinned, bármilyen lehetséges!
Hisz megöregedtél, de lelked fiatal,
ma is boldogulni, ez ám a diadal!
Ha megöregedtél, hát húzd ki magadat!
Engedd lelked szállni, legyél boldog, s szabad!

